

РЕШЕНИЕ

№ 539

гр. К., 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КЕТИ М. КОСЕВА

при участието на секретаря ГАЛИНА М. ГИЛЕВА
като разгледа докладваното от КЕТИ М. КОСЕВА Гражданско дело №
20235510101443 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединените искиове, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ.

Производството е образувано по искова молба на Р. Г. Р., ЕГН *****, против „Б.“ ЕООД, ЕИК *****, гр. *****.

Ищецът твърди, че полагал труд в ответното дружество, заемал длъжността „Кондуктор-електробус“ в отдел транспорт и месторабота в „Б.“ ЕООД от 20.01.2021 г. до 25.05.2023 г. по силата на трудов договор № 023/2021 г.

Имал издадено ЕР № 3411 от 123 от 21.10.2020 г. на ТЕЛК от ТЕЛК гр. Р., с което му е определена 60% трудова неработоспособност без чужда помощ, но се чувствал добре и продължавал да ходи на работа. Бил запознат с противопоказните условия на труд в посоченото ЕР и ги е съобразил с условията, на работното му място предоставени му от работодателя. На работното си място разполага със седалки и дръжки в автобуса, за които се държи и не чувства пренапрежение в крайниците. Въпреки това след узнаване на факта, че работодателят му е поискал оценка от ТЕЛК гр. Ст.3., съгласно документите издадени от ТЕЛК гр. Р., заявява, че не възразява по отношение издадената експертна оценка на трудоспособността му (макар, че е дадена в нарушение на изискването да бъде прегледан от ТЕЛК Ст.3.).

Счита за неморално поведението на ответника, след като чл.325, т.9 КТ не допуска прекратяване на посоченото основание, ако при работодателя има подходяща работа която той може да заеме.

На 25.05.2023г. управителя на ответното дружество му връчил Заповед № 29 за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.325, ал.1, т.9 от КТ.

На основание чл.344 от КТ оспорва заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение, като счита същата за незаконосъобразна и неправилна по следните съображения: На първо място законодателят е въвел задължение за работодателя в чл.315 от КТ за осигуряване на работни места за трудоустроени работници. Към момента в ответното дружество са на щат над 50 работници, който факт съгласно чл.315 от КТ вменява задължението на работодателя за откриване на работни места за трудоустроени лица. С горепосоченото ЕР на ТЕЛК му е определена 60% т.н.р., задължение на работодателя е да го трудоустрои на същата работа при облекчени условия или на друга подходяща такава.

Твърди, че не е получил предложение за заемане на по-лека длъжност до настоящия момент, което е нарушение от страна на работодателя противоречи на разпоредбата на чл.325, т.9 от КТ и съдебната практика на ВКС, съгласно които е задължително работодателя да предложи по лека работа на подлежащия на трудоустрояване работник, съобразена с медицинските предписания и с неизпълнението на тази императивна норма работодателя прави незаконосъобразно и неправилно оспорваното с исковата молба уволнение.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени наложеното със Заповед №/25.05.2023 г. уволнение като незаконосъобразно и неправилно; да осъди ответното дружество - „Б.“ ЕООД да му заплати общо сумата от 4680 (четири хиляди шестстотин и осемдесет) лв., представляваща обезщетение по чл.225 от КТ за оставане без работа поради незаконността на уволнението, равняващо се на брутното му трудово възнаграждение, за период от шест месеца, по 780 лв. за всеки месец, ведно с лихвата върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане; да го възстанови на заеманата от преди уволнението длъжност - „Кондуктор-електробус“ в отдел транспорт и месторабота „Б.“ ЕООД.

Претендира да му бъдат присъдени разноските направени в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК постъпи писмен отговор от ответника „Б.“ ЕООД.

Ответникът счита предявените иски за допустими, но неоснователни. Оспорва изцяло обективно съединените иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ по основание и по размер.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ заявява, че искът е неоснователен. Действително, с разпоредбата на чл. 315, ал. 1 от КТ законодателят е въвел задължение за работодателя: „Работодателят с повече от 50 работници и служители е длъжен да определя ежегодно работни места,

подходящи за трудоустрояване от 4 до 10 процента от общия брой на работниците и служителите в зависимост от икономическата дейност.“. Но в предприятието, до м. февруари 2023 год. са работили 49 човека, поради което за работодателя не е съществувало задължение да определи работни места, подходящи за трудоустрояване.

От 01.02.2023 г., във връзка с изпълнение на задълженията по сключени между „Б.“ ЕООД и Община К. два договора: Договор № Д07-10/30.01.2023 г. по възлагане на обществена поръчка с предмет: „...обществен превоз на пътници по утвърдени междуселищни автобусни линии от общинската и областна транспортна схема ...“ и Договор № Д07-11/ 30.01.2023 г. по възлагане на обществена поръчка с предмет: „... обществен превоз на пътници по утвърдени междуселищни автобусни линии от общинската и областна транспортна схема ..“, щатът на предприятието е увеличен, в него работят вече 73 души по щатно разписание. В изпълнение на чл. 315, ал. 1 от КТ, дружеството е определило в рамките на нормативно определения процент (4%) от общия брой на работниците - 3 броя работни места, подходящи за трудоустрояване, съответно за длъжностите: „Кондуктор[1]електробус“ - 1 бр., Хигиенист - 1 бр. и „Техник „Инвестиционен проект“ - 1 бр. И трите длъжности, към момента на прекратяване на трудовия договор с ищеца, са заети от трудоустроени работници, за които изпълнението на съответните длъжности не е противопоказно във връзка със здравословното им състояние.

Действително на осн. чл. 325, ал. 1, т. 9, изр. второ от КТ прекратяването на правоотношението не се допуска, ако при работодателя има друга работа, подходяща за здравното състояние на работника или служителя и той е съгласен да я заеме. Забраната е абсолютна /както твърди ищецът/, а е под условие да има друга подходяща работа. Към 25.05.2023 год. /момента на прекратяване на трудовия договор с ищеца/ в предприятието има само 3 свободни работни места в щатното разписание: шофьор - 2 бр. и кондуктор - 1 бр., поради което в случая при работодателя няма друга работа, подходяща за здравно състояние на ищеца, която да е свободна. Това е причината такава друга работа да не му е предложена.

В ЕР на ТЕЛК от 2023 год. е посочено, че въз основа на противопоказните условия на труд, „лицето не е подходящо за длъжността „кондуктор-електробус“. Експертното решение на ТЕЛК № № 17/ 20.01.2023 г., досежно това, че изпълняваната от ищеца длъжност, не е подходяща за здравословното му състояние, е задължително за него като работодател. То е дадено по повод искане от работодателя, направено до ТЕЛК, непосредствено след като ищецът е представил в дружеството едва на 30.08.2022 г. експертното решение на ТЕЛК от 2020 год., в което са посочени „Противопоказни условия на труд“ към момент, в който той не е бил в трудови правоотношение с „Б.“ ЕООД и не е изпълнявал длъжност „Кондуктор - електробус“.

Счита, че работодателят няма право на преценка, дали работникът или служителят да продължи изпълнение на същите трудови функции, независимо

от желанието на последния, тъй като предписанията на здравните органи са задължителни и за двете страни по трудовото правоотношение и в този смисъл, съобразявайки предписанието на ТЕЛК, работодателят правилно и законосъобразно е прекратил трудовото правоотношение с ищеца, на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 от КТ.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ заявява, че искът е акцесорен по отношение на този по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ. Неоснователността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, обуславя неоснователност и на акцесорните искове.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ оспорва така предявения иск по основание и размер. Освен това, същият е и обусловен от иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, и в този смисъл следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и на това основание.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли обективно съединените искове, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ, като неоснователни и недоказани.

Претендира разноски по делото.

От събраните по делото доказателства преценени по отделно и в съвкупност, съдът намира за установено следното:

Видно от представения трудов договор № 23/20.01.2021 г., на 20.01.2021 год. „Б.“ ЕООД е възложил на Р. Г. Р. и последният е приел считано от 25.01.2021 година да изпълнява в отдел „Транспорт“ длъжността „кондуктор-електробус“ за неопределено време, с продължителност на работния ден 8 часа (пълно работно време) и ОМВ 750 лв. Страните са уговорили 20 дни платен годишен отпуск и срок за предизвестие при прекратяване на трудовия договор -30 дни.

Със Заповед № 6/01.02.2023 г. на основание чл. 315 КТ, чл. 38 Закон за хората с увреждания от ответника е назначена комисия по трудоустройство с председател П.К. – управител Д.П.П. – член КУТ и В.А.Ч. – член КУТ и д-р Д.Т.Т. – служба по трудова медицина, членове на комисията.

С протокол от 01.02.2023 г. комисията по трудоустройство на основание чл. 315 от КТ и Наредба № РД-07-1 от 02.02.2012 г. „за определяне на работните места, подходящи за трудоустройство на лица с намалена работоспособност“ с код по КИД 49 е определила 3 (три) места подходящи за трудоустройство: хигиенист – 1 място, заето от лице с ТНР, кондуктор електробус – 1 място, заето от лице с ТНР и техник инв. проект. – 1 място, заето от лице с ТНР.

На 30.08.2022 год. ищецът депозирал при ответника-негов работодател от ЕР № 3411/123/21.10.2020 г. издадено от УМБАЛ „К.“ АД – Р.. Видно от ЕР на Р. Г. Р. е с диагноза „Детска церебрална парализа. Състояние след преболедуван полимиелит. Долна лява вяла монопареза средно тежка степен. Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на

гръбначния стълб с радикулопатия“ което е дало основание за определяне на 60% трайно намалена работоспособност.

По инициатива на ответника е направена оценка на работоспособността на ищеца във връзка със заеманата от него длъжност „кондуктор в електробус“. Издадено е от УМБАЛ „Проф. д-р Ст.К.“ АД – Ст.3. ЕР № 0017/006/20.01.2023 г., според което Р. Г. Р. е с диагноза „Спастична церебрална парализа“ и 60% трайно намалена работоспособност. Становището на ТЕЛК, въз основа на медицинските изследвания и представените документи, е, че за лицето са противопоказни тежък физически труд, психо-емоционален стрес, нощен труд, вибрации, натоварване на долни крайници - здравословното състояние на Р. Г. Р. не е подходящо за заемане на длъжността „кондуктор в електробус“.

Със заповед №29/25.05.2023 г. работодателят „Б.“ ЕООД на основание чл.325, т.9 от КТ едностранно е прекратил трудовото правоотношение с ищеца за длъжността „кондуктор електробус“ поради болест довела до трайно намалена работоспособност или по здравни противопоказания въз основа на заключение на трудово-експертната лекарска комисия, считано от 25.05.2022 г. Заповедта е връчена на ищеца на 29.05.2023 год.

Видно от представения трудов договор № 69/05.05.2022 г., на 05.05.2022 год., А. Г. А.ов е назначен на длъжност „кондуктор електробус“ в „Б.“ ЕООД, с продължителност на работния ден 8 часа (пълно работно време) с ОМВ 850 лв. Представено е ЕР № 92452/190/12.10.2021 г. издадено от УМБАЛ „Проф. д-р Ст.К.“ АД – Ст.3., от което е видно, че лицето А. Г. А.ов е с поставена диагноза „Слепота на едното око“ с 50 % трайно намалена работоспособност.

Видно от представения трудов договор № 36/20.01.2021 г., на 22.01.2021 год., П. А.ова К. е назначена на длъжност „хигиенист“ в „Б.“ ЕООД, с продължителност на работния ден 8 часа (пълно работно време) с ОМВ 650 лв. Представено е ЕР № 91749/131/14.07.2022 г. издадено от УМБАЛ „Проф. д-р Ст.К.“ АД – Ст.3., от което е видно, че лицето П. А.ова К. е с поставена диагноза „Колон трансверзум“ с 50 % трайно намалена работоспособност. Видно от допълнително трудово споразумение № 1/03.01.2023 г. на П. К. е определено основно месечно възнаграждение 920 лв. от 03.01.2023 г.

Със Заповед № 440/28.02.1980 г. на Директора СД „Изграждане на селищните системи“ гр. Ст.3., А.Д.Ч. е назначена на длъжност „организатор продажба държавни имоти към Отдел „Отчуждаване, обезщетяване, продажба и освобождаване строителни площадки“ към поделение гр. К., с ОМВ 140 лв., считано от 01.03.1980 г. Видно от ЕР № 3740/159/14.11.2019 г. издадено от УМБАЛ „Проф. д-р Ст.К.“ АД – Ст.3., лицето П. А.ова К. е с поставена диагноза „Злокачествено новообразувание на шийката на матката (цервикс)“ с 75 % трайно намалена работоспособност.

Видно от заключението на съдебната експертиза броят на щатните длъжности при ответника към момента на уволнението му е 73. На основание чл.1, т.49 от Наредба № рд-07-1 от 2 февруари 2012 г. за определяне на

работните места, подходящи за трудоустрояване на лица с намалена работоспособност, броят на местата, подходящи за трудоустрояване на лица с намалена работоспособност при ответника за 2023 година следва да бъде 2,92 , т.е. 3 места. Работодателят в изпълнение на задължението си по чл.1 т.49 от Наредба № рд-07-1 от 2 февруари 2012 г. за определяне на работните места, подходящи за трудоустрояване на лица с намалена работоспособност е определил 3 работни места за заемане от трудоустроени лица: хигиенист – 1 място, кондуктор електробус – 1 място и техник инв. проект – 1 място.

Към 14.08.2023 год. броят работни места при ответника е 73, от тях са заети 68.

Броят работни места за хигиенист/чистач са 1 бр., за кондуктор – 25 бр. / от които кондуктор-електробус -18/ и за технически сътрудник – 1 бр. Към датата на уволнението на ищеца - 29.05.2023 година всички длъжности за хигиенист/чистач са 1 бр., за кондуктор – 25 бр. и за технически сътрудник –1 бр. са били заети от лица със сключени трудови договори за съответната длъжност.

След уволнението на ищеца са прекратени трудовите договори на още 3 лица на длъжност кондуктор - електробус / П.М. Г.а – на 05.06.2023 г., А.И.Х. – на 12.06.2023 г. и Г.И.С. – на 08.06.2023 г.

Длъжността „хигиенист“ към 25.05.2023 година е 1 бр. и е заета от П. К.. Лицето страда от онкологично заболяване, с ЕР на ТЕЛК – Ст.3. от 14.07.2022 год. е установено, че лицето страдащо от това заболяване е подходящо за длъжността, която заема.

Длъжността „техник инв. проект“ към 25.05.2023 година е 1 бр. и е заета от А.Д.Ч.. Лицето страда от злокачествено онкологично заболяване, с ЕР на ТЕЛК – Ст.3. от 14.11.2019 год. му е определена 75% степен на увреждане /пожизнено/.

Въпреки изрично дадените на ищеца с Разпореждане №2566/14.07.2023 г. указания, ищецът не представи доказателства, че е останал без работа в определен период от време след уволнението, както и какъв е размера на претърпените от него вреди за този период от време.

Исковата молба е подадена на 23.06.2023 г.

От така приетите за установени факти и обстоятелства съдът прави следните изводи:

Предявените искове по чл. чл.344, ал.1 т.1, т.2 и т.3 от КТ са неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

Налице е заключение на трудово-експертната лекарска комисия, че е налице невъзможност на ищеца да изпълнява възложената му работа „Кондуктор – електробус“ поради болест, довела до трайно намалена работоспособност, или по здравни противопоказания.

Това състояние обуславя приложението на чл.325, ал.1, т.9 от КТ.

Прекратяване на трудовото правоотношение не се допуска, ако при работодателя има друга работа, подходяща за здравното състояние на работника и той е съгласен да я заеме.

Ответникът към 25.05.2023 година е работодател с повече от 50 работници и служители. В изпълнение на задължението си по чл.315 от КТ със своя заповед е определил за 2023 година работни места, подходящи за трудоустройство. Броят определени работни места за заемане от трудоустроени работници 3 бр./ съответства на определения нормативно процент - 4 процента от общия брой на работниците и служителите, възлизащ на 73 по щат.

Към 25.05.2023 год. от общо 3 - те бр. работни места едното, а именно „кондуктор електробус“ е неподходящо за ищеца, а другите две /“хигиенист“ и „техник инв. проект“/са заети от трудоустроени лица.

Тъй като ищецът не твърди, че при ответника има конкретна длъжност, подходяща за неговото здравословно състояние, а по делото не се установи при работодателя-ответник да има друга работа, подходяща за здравното състояние на Р. Г. Р., прекратяването на трудовото правоотношение е допустимо и законосъобразно извършено.

Неоснователно е възражението на ищеца, че конкретния случай здравните органи /ТЕЛК Ст.3./ имат задължение да се произнесат за наличието на работни места при ответника, подходящи за заемане от трудоустроени лица. Правото и задължението да определи местата, които ще се заемат от трудоустроени лица е работодателя. Това е и негово ежегодно задължение. Местата са заети към деня на уволнението.

Ищецът не твърди, че при работодателя към деня на уволнението му е имало свободно работно място, подходящо за заемане от него. Ищецът не оспорва, че определените от работодателя подходящи за заемане от трудоустроени лица места към деня на уволнението му са заети от трудоустроени лица.

Искът за отмяна на наложеното със Заповед №/25.05.2023 г. уволнение като незаконосъобразно е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Искът съдът да осъди ответното дружество - „Б.“ ЕООД да заплати общо сумата от 4680 (четири хиляди шестстотин и осемдесет) лв., представляваща обезщетение по чл.225 от КТ за оставане без работа поради незаконно уволнението е неоснователен поради неоснователността на главния иск и следва да бъде отхвърлен.

Искът съдът да възстанови ищеца на заеманата преди уволнението длъжност - „Кондуктор-електробус“ в отдел „Транспорт“ в „Б.“ ЕООД е неоснователен поради неоснователността на главния иск и следва да бъде отхвърлен.

На осн. чл. 359 КТ производството по трудови дела е безплатно за работниците и служителите. Те не плащат такси и разноски по

производството.

Ищецът не представя списък на разноските. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът представя списък на разноските.

Разноските на ответника възлизат на 1548 лв. за адвокатско възнаграждение.

В съответствие с чл.78, ал.1 ГПК ищецът Р. Г. Р., ЕГН ***** следва да заплати на ответника „Б.“ ЕООД направените от него разноски в размер на 1548 лв., представляваща разноски по делото.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Р. Г. Р., ЕГН ***** от гр.К., ул. „**** против „Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от П.К.К. – управител **искове** съдът да признае извършено с Заповед №29/25.05.2023 г. издадена от „Б.“ ЕООД уволнение на Р. Г. Р., ЕГН ***** от гр. К., ул. „**** за незаконно и го **отмени**; да осъди „Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от П.К.К. – управител да **заплати** на Р. Г. Р., ЕГН ***** от гр.К., ул. „**** сумата 4680 (четири хиляди шестстотин и осемдесет) лв., представляваща обезщетение по чл.225 от КТ за оставане без работа поради незаконно уволнението и да **възстанови** Р. Г. Р. на заеманата преди уволнението длъжност - „Кондуктор-електробус“ в отдел „Транспорт“ в „Б.“ ЕООД като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА Р. Г. Р., ЕГН ***** от гр.К., ул. „**** да **заплати** на „Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от П.К.К. – управител сумата 1548 лв., представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок връчването му пред ОКРЪЖЕН СЪД - Ст.3..

Съдия при Районен съд – К.: _____